

MENUDERIAS

Diu que al carrer de Corró
y en el de las Travesseras
s'hi respira día y nit
¡fills meus! la gran pestilencia,
alló, una mena de tuf
que de primer ennuega,
després fa venir singlot,
després fa remoure el ventre
y després fa plorá'ls ulls
y després ¡Paf! ¡Tot á terra!
Mongetas, broquil, ensiam,
ensiam, broquil y mongetas,
vaja y que per sentí el baf
de la boca s'ho han de treurer
de la boca y pobre gent
aixó els costa moltes pelas
perque han de sopar tres cops
ó quatre ó cinch cada vespre
segons la forsa *centrífuga*
de el perimetre dels ventres.
De pudó, tots ja sabem
que á Granollers n'es la terra
pro la fetor que se sent
per'quell vehinat, diu qu'es *extra*
l'essencia de la fortor,
la peste de les grans pestes,
la pudó de las pudós,
el tuf de les pestilencias;
el baf de las bafaradas,
l'extracte sólit de femta.
Que si son tripas y peus,
que si son caps de costella,
que si son cerbells de porch,
que si son clatells de llebra,
que si son galtas de bou,
que si son pells de l'esquena
dels cunills de Torelló
que's compran per torrà á vendre,
que si son fetjes y fels,
potas, llonsas llemineres,
fexuras, cuas de bé
criadillas, budells, naurellas,
que si son, que si no son,
la cuestió que aquella peste
el pobre qu'ha d'ensumá
desde'l dematí á la vetlla
fa que'l menjá l'hi reuli
fins que l'hi ha sortit del ventre
y s'entorna cañó amunt
y ¡Paf! ¡Joseph! ¡Cau á terra!
mongetas, broquil, ensiam,
ensiam, broquil y mongetas.
Que si son tripas y peus,
que si son clatells de llebra,
que si son galtas de bou,
que si son... deixam encendre,
per mi la pudor que sent
el vehinat que tant se queixa
no es ni d'orella de porch,
ni es de tripas, ni es de fetje.
¿Que saben si per llá hi viu
algún polítich d'empenta,
algún cacich, algún brut
algún d'aquets que *la menan?*

¡No hi há peste pas més gran
qu'el tuf qu'aquesta gent deixal!

A. Pit.

Apaga la luz y... seba

Ja no podem patir els indigenas de
Granollers, ja tenim qui vetlla per no-
saltres ab' uns ulls com unas taronjas y
ab unas unglas com una mala cosa. Ja
tenim Directori Monárquich.

Qu'els en sembla? ¿No deyan qu'els cacichs eran uns burros? Sí, sí, vagin badant que aviat ens arribarán á la samarreta .. En Pep mona-arquich, en Quel mona-arquich, el Dr. Pinyanya mona-arquich, l'Espartero mona-arquich, el de la Pela Cunillera mona-arquich, etcétera, etc. y el ex-mestre de la Roca gitano com sempre.

¿Que si avans «La Lucha» prometia grans acusacions y articles contra el pell groixut Pepet Baté? Deixint'ho estar! ... ¿Que si «La Verdad» va anunciar sensacionals y espeterrants diatribas y grandiosas revelacions contra el petit comédiant Quelitus?.. no'n fassin cas!.. ¿Que si «La Lucha» calla y no diu res? ¿Que si «La Verdad» va sortir de mitja galta?.. ¿Que si despres no va sortir més? ¡Deu l'hagi perdonada! (Aquesta frase també l'uso quant se mort algún prostitut). ¿Que si en Pep y en Miquel estaban renyits y are's donen el bech?

Si que la filan prim vostés á mitja edat no hi veuran, tot aixó no es res, tot aixó es política, es una especie de *tarugo* ó *timo continuo* pe'l procediment de la *política*, que de pas sigui dit, es el menos exposat.

¡Directori monárquich! ¡Ja no's pot demanar masquita mes espessa!

Are si que será un fet el sanejament de la moneda, la unificació de la deuda y la lley del afidabit.

El paper d'en Jaume de las patatas, anirá de baixa, pujará uns quants enters (y tan enters!), el paper Cunillera y ja tenim Alcalde que sab escriure; però no sab llegir (com diu aquell); però aneuli al darrera, que éll ha fet un estudi especial sobres aixó de l'arrós, que no hi ha qui l'hi pugui passar l'arrós per la cara ni per la colecta com ell passa, no se si per lley Nigromántica.

¡Ah! El paper Estrany també pujará y casi, casi arribará á tocar las berlas de la vara d'en Cunillera; fet y fomut en farem un primer tinent d'Alcalde. ¡Primer tinent d'Alcalde! ¿Qu'es pensan qu'es poca cosa? S'han de fer el cárrech qu'el dia que l'Alcalde es trenqui una cama, ó un bras, ó l'hi trenquin *exprofés*. s'encostipi, sigui á pendrer banys, ó tingui l'hora de l'aigua, etc... l'Estrany es quedarà el primer Jefe nato de totas las forsas de mar y de terra del municipi municipal de Granollers, será l'amo, el representant del poder militar, civil, judicial y executiu de la capital vallesana. «Vive Dios que me espanta esta grandeza y que diera un doblon por describilla». (Que diu aquell sonet que no se si es del Manco de Lepanto ó de la llevadora de Santa Esperansa).

Ja es dich jo! la política de aquet poble es la politica mes política, jo'm conto que se debía inspirar aquí, aquell fulano que va escriurer alló de «Entre bobos anda el juego ó el Marqués del Cigarral».

Es ben he entre *bobos* qui hi *anda* el *juego*, entre *bobos* y entre algún defraudadó, que aixó ja son figas d'un altre paner.

Pera maltractar aquesta gent s'hauria de inventar un diccionari nou, perque no hi ha pas termes á propósit en els que fins avuy s'han dado á luz—paraulas d'un company *intim* del Mestre de La Roca, el Sr. Joan Vidal—perque si'ls dius ximpls com ja n'estan convensuts de que ho son no'n fan cas, si'ls dius tontos, pastanagas, beneyts, carcamals, etc., etc., ho troban aygualit y no'ls fa efecte y si'ls dius lladres ja s'han de fer exclusions.

De totas maneres quedem en que la paraula LLADRES es la que mes cuadra á la majoria d'ells y els que no son lladres son encubridors, encare que si un els diu lladres, s'esposa... y sobre tot are ab el Directori monárquich.....

Guillermo Coll y Padré.

COUPLETS

Música d'El Amigo del Alma.

Los Mosquitos «y'ls Cacichs»
no son cosas parecias
que si los «Mosquitos» pican
los caciques «tot ho esquilan».
«Y si lladres» les decís
braman «ncy que's un content».
Y perque EL MOSQUIT els pica
diuhen qu'es un indecent.

Si pica un «Mosquito»
tienes que rascarte
si un cacich fá'l «rapium»
has de bascantarle.

Por eso ¡Oh pueblo!
por eso yo quiero
que tantos pilletes
á picadas mueran
por eso ¡barrudos!
me parece á mi
que os «desfem el marro»
picando EL MOSQUIT.

* * *

Yo vi un carro «l'altre nit»
que duya cinch bots de vi
y en «Condom» que vigilaba
al carro va detení.
Y després va resultá
que passaba d'amagat
perque aquells cinch bots entraban
sense drets d'habé pagat.

Y bes qui ho diría
que'l defraudadó
era «l'honradíssim»
diminut «Queló».

Por eso ¡Oh pueblo! etc.

* * *

Fra Joan Bou espavilat
va vení sens cap calé
y avuy día te tants quartos